

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Další účastnice v řízení před odvolacím senátem: STD Tekstil Limited Sirketi (Istanbul, Turecko)

Údaje týkající se řízení před OHIM

Příhlašovatelka: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Společenství obsahující slovní prvek „MOTORTOWN“ – Příhláška č. 10 351 931

Řízení před OHIM: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 8. září 2014 ve věci R 1960/2013-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž v důsledku zamítnutí odvolání přihlašovatelky potvrzuje rozhodnutí námitkového oddělení, kterým bylo částečně vyhověno námitkám B 1 951 774 a byl částečně odmítnut zápis obrazové ochranné známky Společenství č. 10 351 931 „MOTORTOWN“, a
- uložil náhradu nákladů řízení účastníku nebo účastníkům řízení, kteří vyjádří nesouhlas s touto žalobou.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 4. prosince 2014 – Hassan v. Rada

(Věc T-790/14)

(2015/C 034/50)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Samir Hassan (Damašek, Sýrie) (zástupce: L. Pettiti, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- na základě článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) zrušil:
 - prováděcí rozhodnutí Rady 2014/678/SZBP ze dne 26. září 2014, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii, v rozsahu, ve kterém přidává Samira Hassana na seznam v příloze uvedeného rozhodnutí Rady 2013/255/SZBP ze dne 31. května 2013 o omezujících opatřeních vůči Sýrii;
 - prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1013/2014 ze dne 26. září 2014, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii, v rozsahu, ve kterém přidává Samira Hassana na seznam v příloze II nařízení Rady (EU) č. 36/2012 ze dne 18. ledna 2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii;
- určil, že účinky zrušených aktů jsou konečné;

- na základě článků 268 SFEU a 340 SFEU rozhodl o náhradě újmy, která byla S. Hassanovi způsobena přijetím výše uvedených omezujících opatření, a z tohoto důvodu:
 - uznal mimosmluvní odpovědnost Rady Evropské unie za utrpěnou a budoucí materiální újmu a za utrpěnou morální újmu;
 - přiznal S. Hassanovi částku ve výši 250 000 eur měsíčně, a to od 1. září 2011 do náhrady utrpěné materiální újmy;
 - přiznal S. Hassanovi částku ve výši symbolického 1 eura za utrpěnou morální újmu;
 - a uložil Radě Evropské unie nahradit budoucí materiální újmu;
- v každém případě uložil Radě Evropské unie náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení skutkových okolností a nesprávného právního posouzení ze strany Rady, v jejichž důsledku Rada znovu zapsala jméno žalobce na seznam osob a subjektů, na které se vztahují omezující opatření, a to na základě důvodů neprokázaných právně dostačujícím způsobem.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení práva vlastnit majetek a zásady proporcionality.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení presumpce nevinny žalobce.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z náhrady újmy, kterou žalobce utrpěl v důsledku protiprávních opatření přijatých vůči němu Radou.

Žaloba podaná dne 4. prosince 2014 – Bensarsa v. Komise a EIOÚ

(Věc T-791/14)

(2015/C 034/51)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Faouzi Bensarsa (Abu Dhabi, Spojené arabské emiráty) (zástupce: S. A. Pappas, advokát)

Žalovaní: Evropská komise a Evropský inspektor ochrany údajů (EIOÚ)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Ředitelství pro bezpečnost ze dne 25. února 2014;
- zrušil implicitní rozhodnutí EIOÚ ze dne 24. října 2014;
- uložil Komisi a EIOÚ náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z nedostatečného odůvodnění rozhodnutí Komise ze dne 25. února 2014.
2. Druhý žalobní důvod vychází z nedostatečného odůvodnění rozhodnutí EIOÚ, které bylo implicitní a jehož odůvodnění nelze vyvodit z jeho kontextu ani z rozhodnutí ze dne 25. února 2014.